

— 4 —
ärtaukata, kõik sündko teie tahtmist möda. Meie seisame kui rigi allamad kõik teie wõlli ning kohto al; teie tahtmine sündko. Wäggete ollete ning kange, kuis jõuab üks nõdder teie wasto panna. Mis kasso teie miino ukkamisest sate? Mõistke siis kohut õigust möda, kulage asja läbbi, ja teie leiateg mind ilmafiita.

Seal ütles winaš Kohhkel: Aeg on tulnud, läkki nüüd kaebama! — Ja seddamaid tullid Läne lamboline hunt kõige suggulastega, issane kas Hints, Messikäp karro ja paljo muud ellajaid karja kaupa: esel, priniimega Pikkörw, jänäs Argpüks, weike koerake Pits ja suur karja-koer Krants, Met, met kits, ja Puffarw sil, ka ärg ja obbone ei jänud teistest mahha; metsellajadest nähti weel: or, raw, pödder, irwe, kobras, nuggis ja siil, nisañoti lendsid kohto ette tonekurg, rähn, kurg, kaarn ja muud linnud; ujjujadest tullid Pilopappa part, Sulgnik aini ja mitmed teised lestajallad. Kan, nusjalg, leinaja kuf, astus ka oina järreljäänud laste, riismedega kuñinga aujärje ette ja affas äggedast kaebama. Agga kes jõuaks sedda määrato linno parwe ehk ellajade ulka siin üllesnimetada, mis aega möda fenna kokko foggus. Kõik lippusid ühheskoos rebbasele kerre peale, püüdsid teina kurjad teud korrage arwalikkus tõsta ja lootsid teina nuhtlust nähha sada. Waljo kõnega tungisid neimad kuñinga ette, lissasid kaebtusi kaebtuste peale, waño ja usi tempusi üllestunnistades. Si olnud weel ial ühhel

— 5 —
kohtopäwal ni paljo kaebamisi kuñinga ette tõs, tetud. — Agga Reinowadder seisis kohkomata ja oskas iggamehhele wisakast wasto kosta, ja sõna suhho wõttes jooksis teina jut teinal kui wessi, wai mis ta ial wabbandades rakis näitas üsna kui tõssi. Kõik oskas ta ärrasallata ehk opis teistiti läända, ja kes teina wastokostmist kulis, pididi imeks pannes tedda wabbase arwama ja pealegi mõtlema: Reinowadderil on õigus. Wimaks tõusid mõningad tõssised õiglased mehhed Reinowadderi wasto ülles, kelle tunnistus teina kurjad tööd korrage tõeks teggi. Nüüd olli kawwal mehhike lõksus! — Kuñinga üllema kohto nõumehhed mõistsid ühhest suust: Reinowadder rebbane peab surma nuhtlusesse langema! ja kästi seddamaid tedda wangi wõtta, käd selga siduda, ohhelik kaela panna ja wibimata wõlla pua, et kõik endised rasked kurjuse tööd teotawa surmaga teinale kätte saaksid tassotud. Kui kuñingas nimetud kohtomõistmise otsust oina kaelkirja ja pitseri läbbi olli kinnitanud, mõtles Reinowadder: nüüd on wiimne ots mul käes, kawwal wabbanduse jut läks opis tuulde. Seal seisis korrage teina libbe teotaw ello ots waimo silma ees ja kõik endine üllekohtus langes kui uddo pilwe teina inge peale.

Kui nüüd Reinowadder kohto õigust möda waenlaste ulgas norkus seisis, ja wihamehhed ruttust tedda wõlla tahtsid wia, affasid teina sõbrad ning suggulased kohtudes nukral meelel leinama. Irm